

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/625/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613226325
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613226325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Evy Feťkovej v právnej veci žalobkyne: M. I., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. E. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne Občianskeho združenia "Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov", so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, IČO: 422 49 708, zastúpeného Darinou Solárou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Škultéty č. 3, proti žalovanej: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nemcovej 22, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25.09.2013 č.k. 9C/223/2013-90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice sp. zn. 3C/3845/2012 z 19.01.2012. Odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp. zn. 3C/3845/2012 z 19.01.2012 do právoplatného ukončenia konania vedeného Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9C/223/2013. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 52, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 4 písm. r/, § 53 ods. 5 a § 39 Obč. zákonníka, § 40 ods. 1 písm. c/ ods. 2, § 41 ods. 1 a § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, je dôvodná. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa názoru súdu prvého stupňa je skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Táto je súčasťou všeobecných poisťných podmienok, konkrétne je uvedená v článku XV. s názvom Rozhodcovské konanie a v Osobitných dojednaniach. Je súčasťou dlhého neprehľadného textu písaného malými písmenami a splyva s ostatnými podmienkami, uvedenými vo všeobecných poisťných podmienkach. Takto rozhodcovská doložka znemožnila poistenému - spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Tým je spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Rozhodcovská doložka tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa. Cieľom rozhodcovskej doložky tak, ako bola formulovaná v danom prípade je dosiahnuť, aby všetky prípadné spory medzi zmluvnými stranami boli prejednané výlučne rozhodcom a tým znemožňuje voľbu spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. S poukazom na prílohu písm. q/ bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS uzavrel, že je neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. V tej súvislosti poukázal aj na § 54 ods. 4 písm. r/ Obč. zákonníka, ktorý z týchto dôvodov rozhodcovskú doložku považuje za neprijateľnú podmienku, teda neplatnú. Rozhodcovská doložka v danom prípade je neplatná aj podľa § 39 Obč. zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke, táto skutočnosť viedla súd prvého stupňa k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. K námietkam žalovanej, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná súd prvého stupňa uviedol, že žalovaná nepreukázala, že by žalobkyňa riadne oboznámila so všeobecnými poisťovacími podmienkami (ďalej len „VPP“), všeobecné poisťovacie podmienky a osobitné zmluvné dojednania boli písané malými písmenami, obsahujú množstvo právnickej terminológie, a preto nie je možné, aby žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ mala možnosť ich prečítať a aby pochopila text tak v krátkej dobe bez možnosti sa s ním riadne oboznámiť. Na tomto závere nemení nič ani tá skutočnosť, že žalobkyňa samostatne podpísala Osobitné zmluvné dojednania, odkazujúce na rozhodcovskú doložku, ktorá bola len pokračovaním predtlačenej formulára poisťovacích podmienok. Žalovaná nepreukázala svoje tvrdenie, že žalobkyňa mala možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bol dotknutý daný zmluvný vzťah. Navyše rozhodcovská doložka podľa názoru súdu prvého stupňa je neplatná aj preto, že žalovaná bola výlučne tou, ktorá mala určiť subjekt oprávnený rozhodovať v rozhodcovskom konaní. Táto skutočnosť tiež spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR č. II ÚS 499/2012, tento sa týkal predovšetkým procesných pochybení v exekučnom konaní a nezaoberal sa platnosťou rozhodcovskej doložky.

Pokiaľ žalobkyňa požadovala odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, s poukazom § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. súd prvého stupňa uzavrel, že v danom prípade boli naplnené podmienky pre vyhovie tejto žiadosti. Podľa názoru súdu prvého stupňa právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom spôsobilý na vymáhanie plnení v ňom priznaných, preto za situácie, pokiaľ žalobkyňa mala v konaní vo veci samej úspech, ale rozhodnutie dosiaľ nie je právoplatné, boli naplnené predpoklady povolania odkladu vykonateľnosti daného rozhodcovského rozsudku. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k nútenému vymáhaniu plnení z neho vyplývajúcich, čo by spôsobilo navýšenie nákladov, ktoré by mohli vzniknúť prípadnou exekúciou rozhodcovského rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešná žalovaná nemá právo na náhradu trov konania a úspešná žalobkyňa náhradu trov konania neuplatnila, preto žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

O povinnosti žalovanej uhradiť súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur rozhodol s poukazom na § 2 ods. 2 veta prvá a § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov, pričom vychádzal z tej skutočnosti, že žalobkyňa bola pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov a súd jej návrhu vyhovel. Z toho dôvodu na úhradu súdneho poplatku vo výške stanovenej podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, zaviazal žalovanú.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zrušil vo všetkých jeho výrokoch a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne však navrhla odvolaciemu súdu prerušiť konanie do ukončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. II ÚS 382/2012. Podľa názoru žalovanej rozhodcovská doložka, dojednaná medzi zmluvnými stranami je platná, pretože bola individuálne dojednaná. Žalovaná poukázala na ďalšiu podľa nej rozhodujúcu skutočnosť a to, že ku dňu 11.07.2007 došlo k zániku poisťovacej zmluvy č. 9101300008 v dôsledku žiadosti žalobkyne. Túto skutočnosť mal vziať súd do úvahy, keďže dlhodobý poisťovací vzťah ukončila z vlastnej iniciatívy žalobkyňa. Žalovaná suma spočívajúca vo vymáhaní nákladov ňou vynaložených na uzavretie poisťovacej zmluvy, bola platne dohodnutá, a preto ju žalovaná vymáhala žalobou zo dňa 02.01.2012 podanou rozhodcovskému súdu. Ušlo pozornosti súdu, že predmetná pohľadávka pozostáva jednak z výšky províznej istiny a jednak

z nákladov žalovanej, rozrátaných do poistného obdobia po celú dobu predpokladaného platenia poistného, ktorou skutočnosťou sa súd prvého stupňa nezaoberal a v tomto smere ani nevykonal dôkazy. Rozhodcovská doložka ako hmotnoprávny úkon bola obsiahnutá v osobitnej súčasti VPP v tzv. Osobitných zmluvných dojednaniach č. 01/2007 a túto si obe zmluvné strany individuálne dojednali. Vytkla súdu prvého stupňa, že nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené žalovanou a pre účely rozhodnutia vo veci nevyžiadal ani príslušný rozhodcovský spis. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť, keďže žalobkyňa ho nenapadla odporom ako opravným prostriedkom. Poukázala na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3227/07 z 08.03.2011, podľa ktorého nie je dôvod pochybovať, žeby v rozhodcovskom konaní neboli naplnené podmienky vyplývajúce zo spotrebiteľskej ochrany na európskej úrovni. Súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou právnej nárokovateľnosti pohľadávky vo výške 75,87 eur podľa čl. XVII bod 7a VPP, pričom ide o podstatnú skutočnosť pre rozhodnutie. O tejto pohľadávke totiž doteraz nebolo rozhodnuté. Napadnutým rozhodnutím s konečnou platnosťou bol upretý prístup žalovanej ku spravodlivosti na uplatnenie zmluvného nároku zo zaniknutej poistnej zmluvy, nakoľko bez existencie ďalšieho výroku súdu prvého stupňa o pokračovaní konania o merite sporu s poukazom na § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. žalovaná už nebude mať možnosť domôcť sa svojich nárokov a nebude mať právny nástroj na vymáhanie inak oprávnenej pohľadávky od žalobkyne. V súvislosti s individuálne dojednanou a platnou rozhodcovskou doložkou a VPP z 21.05.2007 žalovaná poukázala na stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej nedeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu, zaručeného podľa § 1 Ústavy SR je princíp právnej istoty. Podľa názoru žalovanej súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil aj postup a rozhodovanie rozhodcovského súdu v skrátenej forme konania, v rámci ktorého nejasne konštatoval, čím mal tento porušiť aj predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa mohla využiť opravný prostriedok smerujúci k automatickému zrušeniu rozhodcovského rozsudku a tak sa domôcť vykonania riadneho konania pred rozhodcovským súdom. Poukázala na tú skutočnosť, že Ústavný súd SR v obdobnej veci rozhodnutím zo dňa 10.07.2013 sp. zn. II.ÚS 499/2013 zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/5/2012 zo dňa 31.01.2012 a vrátil vec na ďalšie konanie pre porušenie ústavných práv sťažovateľa. Táto vec sa dotýkala posudzovania identickej rozhodcovskej doložky ako v prejednávanej veci. V tej súvislosti poukázala na tlačovú informáciu Ústavného súdu SR. Súčasne poukázala na to, že v tejto tlačovej informácii je uvedená ďalšia informácia o prijatí dvoch ústavných sťažností vedených pod sp. zn. II. ÚS 382/2012.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadrila, aj keď toto jej bolo doručené dňa 18.11.2013.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 05.05.2014 č.k. 3CO/625/2013-125, právoplatným dňa 12.06.2014 pripustil vstup Občianskeho združenia „Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov“ do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne a nevyhovel návrhu žalovanej na prerušenie konania.

Rozhodol tak o pripustení vstupu Občianskeho združenia „Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov“ do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne v priebehu odvolacieho konania s poukazom na § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. potom, ako toto občianskeho združenie podaním zo dňa 15.10.2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.10.2013 oznámilo svoj vstup do konania podľa § 93 ods. 3 O.s.p. a žalovaná túto skutočnosť namietala.

S poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd nevyhovel návrhu žalovanej na prerušenie konania do ukončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod Rvp 8830/2013, keď dospel k záveru, že v konaní pre ústavným súdom sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu a otázka, ktorá podľa žalovanej by mohla byť dôvodom prerušenia konania, bola súdnou praxou vyriešená.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale aj vo výroku o odložení vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.06.2014 o 09.15 hod., číslo dverí 210, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.06.2014 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalovaná namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo, žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nedošlo ani k iným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolacie námietky žalovanej nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnej závere o splnení zákonných podmienok pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z., lebo rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neplatná, keďže správne bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Tieto svoje právne závery súd prvého stupňa podrobne odôvodnil, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a s týmito sa stotožňuje.

Nedôvodná je odvolacia námietka žalovanej, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, pokiaľ sa neoboznámil s obsahom rozhodcovského spisu, na vec sa vzťahujúceho. Na pojednávaní dňa 25.09.2013 súd prvého stupňa oboznámil obsah listinných dôkazov obsiahnutých v spise, medzi nimi aj obsah rozhodcovského rozsudku a doručky na č.l. 36 až č.l. 39 spisu, ktoré boli zaslané Arbitrážnym súdom v Košiciach dňa 11.09.2013 na základe jeho požiadavky. Vychádzajúc zo stavu vykonaného dokazovania vykonanie ďalších dôkazov nebolo pre vyvodenie skutkových a právnych záverov, na ktorých bolo rozhodnutie založené, potrebné.

Nárok, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.01.2012, sp. zn. 3C/3845/2012 žalovaná opiera o zmluvné dojednanie, ktoré súvisí s poisťovnou zmluvou, uzavretou medzi účastníkmi konania dňa 29.05.2007, ktorá je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, keďže napíňa všetky znaky podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy. Vo vzťahu k odvolacím námietkam niet pochyb o tom, že poisťovnú zmluvu uzavrela žalovaná, ktorá pri poskytovaní poistenia vystupovala v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalobkyňa vystupovala ako fyzická osoba, ktorá zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ. Súčasne išlo o štandardnú

formulárovú zmluvu, keďže daný zmluvný vzťah sa riadil aj obsahom zmluvných dojednaní, obsiahnutých vo VPP, ktoré sa stali súčasťou zmluvy, a ktoré spĺňajú všetky znaky zmluvy formulárovej.

Preto súd prvého stupňa pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky túto správne skúmal aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa a správne uzavrel aj neprijateľnosť a tým aj neplatnosť preskúmvanej rozhodcovskej doložky.

V prejednávanej veci žalobkyňa dôvodne spochybnila platnosť rozhodcovskej doložky, keďže táto nebola individuálne dojednaná a spôsobila nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky (§ 53 ods. 1 Obč. zákonníka).

Rozhodcovská doložka, tak ako bola zakomponovaná vo VPP splynula s ostatnými poistnými podmienkami, jej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a ani sa s ním dôsledne oboznámiť. Aj keď rozhodcovská doložka bola vo VPP zvýraznená v tabuľke a označená ako „Osobitné zmluvné dojednania“ možno jednoznačne uzavrieť, že fakticky splynula s ostatnými poistnými podmienkami, keďže nasledovala ako pokračovanie predtlačeneho formulára v neprehľadnom texte, písanom drobným písmom, a tiež bola podpísaná v rovnaký deň ako VPP, preto správne uzavrel súd prvého stupňa, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Žalovaná v konaní nepreukázala ani tú skutočnosť, že žalobkyňa mohla jej uzavretie vylúčiť, resp. zmeniť obsah tohto zmluvného dojednania, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovanú (§53 ods. 3 Obč. zákonníka). Nemožno opomenúť ani tú rozhodujúcu skutočnosť, že výslovne v rozhodcovskej doložke bolo odkázané na čl. XV VPP, ktoré sa jednoznačne stali súčasťou poistných podmienok.

Svojím obsahom a formou rozhodcovská doložka z dôvodov vyššie uvedených spôsobila nevyváženosť práv a na povinností zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

Navyše išlo o rozhodcovskú doložku, ktorá zakotvila výlučnú právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať, čo taktiež zakladá dôvod jej neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorými poukázal na neurčitosť dojednania rozhodcovského súdu, opraveného danú vec prejednať a z tohto dôvodu aj jeho neplatnosť.

Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a rozhodnutie a súčasne je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z.

Úvahy žalovanej, že zásadný vplyv na rozhodnutie mala mať skutočnosť, že k ukončeniu zmluvného vzťahu z poistnej zmluvy došlo z iniciatívy žalobkyne, nie sú opodstatnené. Pre skúmanie platnosti rozhodcovskej doložky je totiž právne irelevantné, z koho iniciatívy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu.

Otázky právnej nárokovateľnosti a skúmanie dôvodnosti samotnej pohľadávky žalovanej voči žalobkyni vo výške 75,87 eur bude predmetom konania pred súdom po právoplatnom zrušení rozhodcovského rozsudku tak, ako vyplýva z úst. § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. a pre jeho aplikáciu nie je ani potrebné, aby súd vo výroku rozsudku vyslovil, že po právoplatnosti konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku bude pokračovať v konaní, keďže ide o dôsledok, predpokladaný zákonom.

Pokiaľ ide o námietky žalovanej týkajúce sa rozhodnutia Ústavného súdu SR v súvislosti s posudzovaním rozhodcovskej doložky, ktorého sa mala týkať tlačová informácia, odvolaciemu súdu sú známe iné uznesenia Ústavného súdu SR, ktorými boli sťažnosti odmietnuté (III ÚS 433/2013.23, III ÚS 455/2013-16, I ÚS 675/2013-23 a iné) a v ktorých Ústavný súd SR zaujal názor, že vec vedená pod sp. zn. II ÚS 499/13 z 10.07.2013 nemá účinky záväzného aplikačného pravidla.

Správne postupovala žalobkyňa, pokiaľ v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. sa žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov vymedzených v zákone, pričom takémuto postupu nebráni ani úprava rokovacieho poriadku arbitrážneho súdu a prejednanie veci v tzv. skrátrenom konaní, alebo tá skutočnosť, že v zmysle rokovacieho poriadku žalobkyňa odpor voči napadnutému rozhodnutiu nepodala. V tej súvislosti odvolací súd dodáva, že právna úprava zákona č. 244/2002 Z.z. neumožňuje odvolanie voči rozhodcovskému rozsudku, keďže

rozhodcovské konanie je jednoinštančné. Pokiaľ by teda účastník nepodal v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobu o jeho zrušenie, rozsudok by sa stal právoplatným a vykonateľným. Tento rozsudok by sa zároveň stal aj exekučným titulom. Odvolací súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje na rozporný obsah poučenia predmetného rozhodcovského rozsudku, ktorý na jednej strane obsahuje poučenie o možnosti podať voči rozhodnutiu odpor a súčasne obsahuje konštatovanie, že rozhodcovský rozsudok nie je preskúmateľný iným rozhodcom ani iným orgánom. Obsahom poučenia je pritom aj možnosť domáhať sa jeho zrušenia žalobou v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) až j) v spojení s § 41 zákona č. 244/2002 Z.z.

Nakoniec odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa nedopustil ani procesného pochybenia pokiaľ vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 25.09.2013 v neprítomnosti právneho zástupcu žalovanej a žalovanej v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže dôvod, pre ktorý žiadal odročiť pojednávanie právny zástupca žalovanej, a ktorým mala byť skutočnosť, že nebola zachovaná päťdňová lehota na prípravu na pojednávanie, neobstojí. Súd prvého stupňa predvolal žalovanú na pojednávanie, uskutočnené dňa 25.09.2013 predvolaním, ktoré jej doručil 02.09.2013 (doručenka na č.l. 32 spisu). Urobil tak za dodržania päťdňovej zákonnej lehoty pre prípravu na pojednávanie v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. Až po doručení predvolania žalovanej na pojednávanie bolo dňa 16.09.2013 zo strany žalovanej, cestou jej právneho zástupcu JUDr. Gabriela Gulbiša doručené vyjadrenie k žalobe a súčasne aj plná moc udelená žalovanou pre právneho zástupcu zo dňa 04.09.2013. Až týmto dňom súd prvého stupňa nadobudol vedomosť o tom, že žalovaná bude v konaní zastúpená právnym zástupcom a stalo sa tak až po tom, ako žalovaná bola zákonným spôsobom predvolaná na pojednávanie dňa 25.09.2013. Nebolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa opätovne predvolať právneho zástupcu žalovanej na toto pojednávanie. Súd prvého stupňa však napriek tomu predvolal aj právneho zástupcu JUDr. Gabriela Gulbiša na pojednávanie dňa 25.09.2013, ktorá predvolanie prevzal dňa 23.09.2013 (č.l. 85 spisu). Toto predvolanie však malo už len informatívny charakter. Za tejto situácie možno konštatovať, že päťdňová lehota na prípravu na pojednávanie pre žalovanú v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. bola dodržaná a v tej súvislosti sa súd prvého stupňa nedopustil procesného pochybenia.

Z dôvodov vyššie uvedených je aj úvaha súdu prvého stupňa o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku správna a v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vrátane o výroku o trovách konania ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Neúspešná žalovaná nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná žalobkyňa a vedľajší účastník na jej strane, ktorým vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania tieto neuplatnili a ani im zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznal účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.